

๘๘ ต้นถ้ำ

จ

เที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก

นิตยสารตีตเรท ลูกผู้ดีควรพิจารณา

สองเสือตำนานคู่หูนรกแตก พร้อมจะสร้างวีรกรรม
อันสุดกาว อีกครั้ง..

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

งานแห่งชาติเขาใหญ่

DO YAI NATIONAL PARK

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

"เขาใหญ่..เขาใหญ่...เขาใหญ่..." เสียงเลือดต้อง ดาร์คไซด์ ส่งเสียงเชียร์เขาใหญ่..เป้าหมายของทริปนี้.

"ตกลงใครไปบ้างวะ " เสือเหนียว แบดบอยถาม

"ก็นอกจากกูกับมิงและกิมมิงกะกูแล้ว ก็มี เสือหนึ่ง ทรานฟอรัมเมอร์ ถึงแม้ว่าเสือหนึ่ง ทรานฟอรัมเมอร์ จะออกทริปพร้อมกับเราได้ไม่นาน แต่ขยันซ้อมบ่อย ก็พอจะมีแรงไปกันได้ถึงเขาใหญ่..ก่อนบ่ายสองแน่นอน"เลือดต้องบอกพร้อมประหม่น คักยภาพทีม

"กูยังงี้ก็ได้ แล้วแต่ปุ้" เสือเหนียว รับคำเสียนแบบเลือดดำ เอสโซ่ หนังสือ 2499 อันธพาลครองเมือง "ว่าแต่เสือหนึ่งจะไปยังไงวะ รถเสือหนึ่งทางไกลไม่ค่อยไหว งั้นเอาซินนี่ ทัวริงกูไป กูใช้หมอบ วินเทจใจแอนท์"เสือเหนียวถามเอง

ตอบเอง
ไม่ใช่รวย เสือเหนียว มีจักรยานหลายคันแต่ซื้อมือ 2 มาทั้งนั้น แล้วเอามาปรับแต่งให้มั่วไปหมด เพื่อนๆเคยบอกว่าถ้ารวมราคากัน แล้วก็สามารซื้อจักรยานมือหนึ่ง ราคาเกือบ 2 หมื่นได้สบายๆ "ตกลงตามนั้น" 2 เสือ ปรีกษากันเอง ตกลงกันเอง แล้วค่อยไปแจ้งเสือหนึ่ง ทรานฟอรัมเมอร์ ว่าเราจะพาเสือหนึ่งไปปล่อยความ กากยังงี้

ดีห้าแล้ว เสือหนึ่งมาสบทบ บ้านเสือเหนียว ที่คลองสาม ลำลูกกา รอเลือดต้อง ดาร์คไซด์ ประธานชมรม Son Of The King ดีห้ากว่าๆจึงได้ออก

เสือเหนียวตุ่นสะเปียง กล้วยหอม 1 หวีใหญ่ๆ พร้อมน้ำถัง 2 ลิตร จำนวน 2 ถัง เนื่องจาก สอบถาม ทางไปจากทางเว็บ Thaimtb ว่าจะขึ้นเขาใหญ่ทางเขื่อนขุนด่าน ไปยังไง ได้คำตอบว่า รถน้อย บั่นสบาย แต่ไม่ค่อยมีร้านอาหาร จึงจำเป็นต้องตุนน้ำไปเยอะๆ

บรรยากาศรอบข้างยังมีดอยอยู่ เลือดต้องนำเพราะมีไฟ ตามด้วย เสือหนึ่ง และเสือเหนียว ปิดท้าย อากาศช่วงเดือนเมษาแม้จะเป็น หน้าร้อน แต่เราออกกันตั้งแต่เช้า มีด บั่นไปก็หนาวไป ....

"กริ่งๆๆ หวัดดีคร้าบๆ หวัดดี คร้าบๆ" เสือเหนียวกดกระดิ่ง ทักทายชาวบ้านเป็นระยะ ยิ่งเจอ สาวๆน่ารักก็จะกดกระดิ่งแล้วหัน มายิ้มกับเลือดต้องพร้อมกระดก คิ้วบางๆจนแทบจะมองไม่เห็น ชั้นลง ชั้นลง

"มิงจะกดกระดิ่งทำเอี้ยไร" เลือดต้องถาม

"อ้าว กูก็ทักทายชาวบ้าน ชาวช่องแค้ติ แค้จะได้ รู้สึกเหมือน กับว่า เราทักทายเค้าคนกันเอง"

"ไม่ กูหมายถึง สาวๆนะ กูเห็นมิงกดกระดิ่งตลอดทุกรอบ เดี่ยวแค้ก็ด่าให้ห rokok"

เสือหนึ่งหัวเราะซ้ำๆที่เห็น 2 คู่หูรอกแตกสร้างความฮาคลายเค รียดได้เป็นระยะ ระยะ

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

สามเสือปั่นกันเบาๆ รอบขาแน่นที่ 80 - 90 ความเร็วประมาณ 20-25 กมต่อ ชม.

อากาศเช้าๆ ร่มรื่น ไม่ค่อยมีรถ ทำให้สามเสือปั่นกันอย่างมีความสุข ไม่รีบไม่ร้อน

หกโมงกว่าๆ แล้ว เพิ่งจะถึงคลองสิบลำลูกกา สามเสือตัดเข้าทะเลผ่านไปเส้นทางสิต-นครนายก

"เฮ้ย พัก กินกล้วยแป๊บไว้ยิวแล้ว" เสือเหนียวบอก พร้อมให้สัญญาณมือว่าจะหยุด

"เอากล้วยมาจากไหนวะ" เสือต้องถาม "ขโมยมาจาก มัง งามโง่ๆ" เสือเหนียวตอบกวนๆ

"พี่ขอด้วยดิ ลูกนี่" เสือหนึ่งขอบ้าง จากคลองสามลำลูกกา มาจนถึงคลองสิบลำลูกกา ระยะประมาณ 20 กว่าโล แค่นี้ก็ทำให้สามเสือซาอ่อน ต้องหาอาหารมาประทังชีวิตซะแล้ว

"ไจวะหนึ่ง ชวินน์พีปั่นดีปะ" เสือเหนียวถาม

"ดีดีพี สบาย" เสือหนึ่ง ทรานฟอร์มเมอร์บอก

"เบาะนุ่มไหม" เสือเหนียวถามต่อ "ก็ปั่นได้ไม่เจ็บนะพี่ มีไรเธอ"

"เปล่าๆ ดีแล้ว" เป็นห่วงเดี่ยว เจ็บตุต

เดมน้ำมันคนได้ 5 นาที สามเสือ ก็ไปต่อ

ถึงเส้นถนนรังสิต-นครนายก แล้ว เลี้ยวขวา ลอดใต้สะพาน

คลองสิบลำลูกกา ช้ามฝั่งยูเทริน ได้สบายๆ 7 โมงกว่าๆ สามเสือมาถึงคลอง

สิบลำลูกกา - นครนายก ถนนช่วงนี้ ปั่นได้สบายๆ

ความเร็วที่ใช้ประมาณ 20-25 กมต่อ ชม. บางช่วงก็เร่งเกือบ

แตะที่ 30 กมต่อ ชม. เสือเหนียวเริ่มออกอาการ ขยับตุต

บ่อยๆ จนเห็นได้ชัด "เริ่มเจ็บตุตแล้ววะ เบาะแม่งแข็ง

สงสัยกางเกงแม่งเสียดสีกับเนื้อ" เสือเหนียวเอ่ยลอยๆ พอให้เพื่อน

ได้ยิน ก็เลยเสียวเซ็งที่มาเจ็บตุต ยังไม่ถึงครึ่งทางของวันแรก

"ก็เลือกเอาเบาะวินเทจมาใช้ปั่น ไม่ได้ดูเลย ว่าปั่นทางไกลเค้าไม่ใช้

กัน" เสือต้องเฉลย "ก็ กูอยากหล่ออะ" เสือเหนียวตอบ

"หนึ่งเบาะมึงนุ่มป่าววะ" เสือเหนียวหันไปถามเสือหนึ่ง

"ไรพี่ เบาะผม อ่ามา ยุงกะผม" เสือหนึ่งโวย..ตัดบทเรื่องเบาะไป

.....

เข้าคลอง 15 เส้นทางเดิม แวะไปกินข้าวร้านเดิม บรรยากาศเดิมๆ

แต่มี อีก 1 เสือเข้ามาเพิ่ม "ไจวะหนึ่ง เป็นไจบ้าง" เสือต้อง

ถาม เพื่อประเมินอาการเพื่อนร่วมทริป

"โอ้ย สบายพี่ ปั่นกันแค่นี้ ไม่นักมาก สบายๆ ยาวปาย ยาวปาย" เสือหนึ่งตอบเอาฮา

"อย่าห่วงผมเลย ห่วงพี่เหนียวเหอะ ขาหนีบถลอกหมด

แล้วมั้ง" เสือหนึ่งยิงมุกกระทบซึ่ง "ได้อยู่ เบาะแค่นี้ทำไรกูไม่ได้หรอก

กูขี่เหล็ก" เสือเหนียวรับลูกซึ่งจาก เสือหนึ่งต่อ

สองคู่หูนรกแตก และ อีก หนึ่งเสือ

กินไปสนทนากันไปอย่างสนุกสนาน ปนฮา มีเย้ยหยันกันบ้างสนุกสนาน

.....

"ไปไว้ยเดี๋ยวสาย" หลังจากจ่ายเงินเสร็จ พักกันสัก 5 นาที เสือเหนียว

รีบร้องเตือน เกือบ 9 โมงแล้ว อากาศยังไม่ร้อน

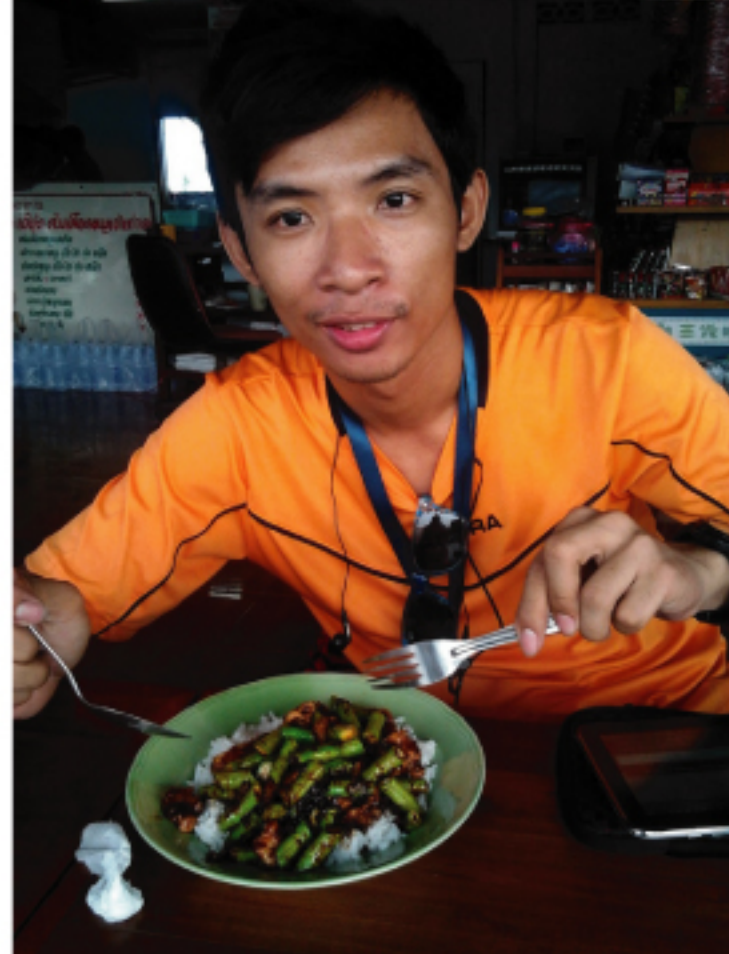
มาก กำลังสบายๆ เพราะดวงอาทิตย์ โดนเมฆบัง

สามเสือเริ่มปั่นกันไปได้เบาๆ ความเร็ว 15-18 กมต่อ ชม. ที่ไปได้ช้าๆ ไม่ใช่ปั่นเบา แต่ เพราะจุกจนปั่นไม่ค่อยออก

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก page 3

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

เส้นทางบ้านนารถไม่เยอะแฉะมัลม จะไม่ตันแต่ก็ไม่ค่อยมีลมช่วยมากนัก

เสือเหนียวหน้าห้า เสือหนึ่งและเสือต้องตามลำดับ บันไปได้สัก 5 นาทีเสือเหนียวแรงตกหมดดูบลงไปทันที

"ไปก่อนเลย เดี่ยวตามไป" เสือเหนียวบอกเพื่อนๆให้ บันไปเรื่อยๆก่อน

อีกหลายนาทีที่กว่าเสือเหนียวจะตามสองเสือทัน

"เป็นไรวะ "เสือต้องถาม

"แม่งจืดเด่ะ กางเกงแม่งมีตะเข็บปูดๆ กัดเข้าเส้นอะไรก็ไม่วู้ แถวขาหนีบ ปวดจี๊ดขึ้นหน้าท้องเลยบันไม่ออกจี๊ดมาก แล้วขาหนีบ กูแดง ถลอก หมดแล้ว เจ็บจนไม่มีแรงบัน" เสือเหนียวบ่นปนตอบ แล้วหันไปถามเสือหนึ่ง

"เฮ้ยหนึ่ง.. ลองเปลี่ยนเบาะมัย"

"ไรละพี่ เบาะใครเบามันดิ เอ้อ.." เสือหนึ่งตอบปนฮา ที่เห็นเสือเหนียวเจ็บตุต จนบันไม่ออก

"เฮ้ยหนึ่ง คนละครึ่งเว้ย... นี่มาครึ่งทางและ" เสือเหนียวไม่ยอมลดละ จะเปลี่ยนเบาะให้ได้

"ไม่เอาพี่ รถผม พี่ไม่เข้าใจเหออ รถผม ผมถนัดเบาะนี้" เสือหนึ่งตอบอย่างกั๊บบเป็นรถของมันจริงๆ

"งั้นพักศาลาข้างหน้าก่อน เปลี่ยนกางเกงด้วย" เสือเหนียวถ่วงเวลาและหาทางออก

เสือเหนียวถอดกางเกง เหลือแต่บ็อกเซอร์

"ทุเรศฉิบ มึงจะใส่อย่างนี้บันเหออ" เสือต้องถาม

"เออวะพี่ ผมว่ามันจะอุบาทัวร์นา" เสือหนึ่งได้ที่เสริม

"งั้นมึงมาเปลี่ยนเบาะกะกุหนึ่ง เดี่ยวกูใส่กางเกงตัวนอกเหมือนเดิม" เสือเหนียวตอบ

"ไม่เอาเด่ะพี่ รถใคร รถมันสิพี่ใส่แบบนี้ก็หล่อดินะ เช็กซีดี" เสือหนึ่งเปลี่ยนเป็นคำชม กั๊บล้วเปลี่ยนเบาะ

"ไปไวย์ ไอ้เอี้ย เจ็บฉิบ" เสือเหนียวนำทีมไปต่อ พร้อมสบบถคำหยาบเล็กน้อย

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

วันนี้อากาศเป็นใจไม่ร้อนมาก แม้จะเดือนเมษา 10 โมงกว่าๆ สามเสือมาถึงประตูทางเข้านครนายกและทำเวลาได้ดี แม้จะปั่นกันที่ความเร็วไม่สูงมาก ประมาณ 25-27 กมต่อ ชม.

"สิบโมงกว่าๆมาถึงนครนายกและใช้ได้วะ อีกไม่น่าเกิน เทียงคงถึงเขื่อนขุนด่านแน่" เสือเหนียวบอกพร้อมนึกถึงทริปครั้งแรก ที่กว่าจะถึงเขื่อนขุนด่านได้ ก็เกือบสี่โมงเย็น

เข้าเมืองนครนายก กลางสี่แยกไฟแดง สายตาผู้ใช้ถนนหลายคู่จับมาที่เสือเหนียว นักปั่นกางเกงบ็อกเซอร์

"เฮ้ย เค้ามองมึงกันใหญ่เลยวะ นักปั่นท่าไร แต่งตัว ทุเรศฉิบ" เสือต้องบอกเสือเหนียวถึงสายตาหลายคูกลางสี่แยกไฟแดงที่จับจ้องมาที่เสือเหนียว แบบบอย

"กูอายมั้ง...กูใส่หน้ากากอยู่ เค้าไม่รู้หรือกว่าเป็นกู มึงกะไอ้หนึ่งสิ ที่ต้องอาย เค้าจำหน้าพวกมึงได้" เสือเหนียวตอบเสือต้องอย่างกผู้ชนะ

"เออวะ พี่ต้อง พี่เหนียวพูดถูก สงสัย พวกเราต้องกัมหน้าแล้ววะ" สิ้นเสียงเสือหนึ่ง ทรานฟอร์มเมอร์ทำเป็นกัมหน้า ตกลงใครควรอายมากกว่ากันวะ....

11 นาฬิกา สามเสือพักกันที่ร้านเซเว่น เลยน้ดกวางตระไคร้มาสักหน่อย เพื่อเติมพลังและพักขา

กล้วยหอม 1 หวีใหญ่ ตอนนีเหลือไม่ถึงครึ่งหวีแล้ว แต่น้ำที่เป็นเสปียงไม่ลดลงเลย พักที่ไหนมิให้เติมตลอด พักกันได้สัก 10 นาที ก็ออกเดินทางต่อ แดดช่วงนี้ แรงมาก ผสมกับอาการล่า ทำให้สามเสือปั่นช้าลง .....

"ถึงเขื่อนขุนด่านแล้ววะ ยังไม่เที่ยงเลย เอาไงวะ จะไปต่อหรือแวะกินข้าวก่อน" เสือเหนียวถามความเห็นเพื่อนร่วมทีม

"ไปกันก่อนก็ได้ยังไม่หิวเลย" เสือต้อง แสดงความเห็น

"ยาวปาย ยาวปาย" เสือหนึ่งตามน้ำ ทางขึ้นเขาใหญ่จากทางเขื่อนขุนด่านบอกระยะทาง 32 กิโลเมตร เป็นสองเลน รถน้อย แต่ปั่นสบาย สองข้างทางมีร้านอาหารอยู่เป็นระยะ

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

ผ่านมาได้ครึ่งทาง สามเสือจึงแวะกินข้าวกล่องที่ซื้อมาเตรียมไว้ตั้งแต่เมื่อเช้า ขออาศัยร้านอาหารแถวนั้นนั่งกินและปรึกษาหารือกันว่าเอาอย่างไรต่อไปแล้วก็เดินทางต่อ

เส้นทางก่อนจะเข้าด่านปราจีนบุรีร้อนมาก มีต้นไม้ใหญ่ มีบ้านเรือนตลอดริมถนนอย่างน้อยก็อุ่นใจ ถ้าหากเกิดเรื่องไม่คาดฝันขึ้น

ก่อนเข้าด่านปราจีน เสือเหนียว ยางร้ว และเป็นยางฮาฟชะด้วย น้ำยาอุดรูรั่วก็ไม่มี

"เค้าว่ายางฮาฟจะปั่นไปได้ อีกสัก 20-30 กิโลเมตร" เสือเหนียว บอกเพื่อนๆ

"เออ งั้นสูบไปก่อน แล้วค่อยหาทางแก้เอาข้างหน้า" เสือต้องแนะนำ

ถึงทางขึ้นเขาใหญ่ด่านปราจีน ประมาณเกือบป้ายสองป้ายรวม มาได้ทั้งหมดตั้งแต่เช้าตี 5 กว่าๆ รวมเวลาที่ปั่น 8 ชั่วโมง ระยะทาง ไม่ต่ำกว่า 130 โล ความเร็วที่ใช้ 20-25 บางช่วง 27-30 แวะพัก ประมาณ 4-5 ครั้ง

แวะถ่ายรูปหน้าทางเข้าก่อนเพื่อเป็นที่ระลึก ค่าเช่า 40 บาท ค่ารถจักรยาน 40 บาท สอบถามพี่เจ้าหน้าที่ว่าจะปั่นขึ้นไปกี่กิโล ได้รับคำตอบประมาณ 30 กว่าโล จะไหวไหมเนี่ย

.....

ป้ายสอง สองคู่หูขวางนรก และอีก 1 เสือ จึงได้บรรจงกดบันได เอาฤกษ์เอาชัย เพื่อที่จะพิชิตเขาใหญ่ให้ได้ ไปไวย์....แบ็ก...

"เสียงไรวะ" เสือเหนียวถามขึ้นลอยๆ

"รถกูเองวะ โข่ชาดวะ" เสือต้องรับสารภาพ ยังปั่นขึ้นได้ไม่ถึง 100 เมตรเลย

ทริปนี้เสือต้องเอา อายาร่า มัดดีฟ็อก 27 เกียร์ ล้อ 26 นิ้ว ประกอบเองกับมือมาใช้ และก็พึ่งเองคาตีนเสือต้องเลย

เสือต้องต่อโซ่ เสือเหนียวสูบลมยางเพิ่ม เสือหนึ่งสบายรถไม่เสีย โชคดีจัง รถยืม แต่ไม่เสีย....ตุ๊ดไม่ปวด...

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

เลือดต้องต่อโซ่เสร็จ พร้อมปั่นอีกครั้ง สามเสือ บ่นไปได้สัก 300 เมตร รถเลือดต้องมีปัญหาอีกแล้ว เลือดต้องจึงบอกให้เพื่อน ๆ บ่นไปก่อนเลย เพราะว่ายางเสือเหนียวรั้ว เดี่ยวก็ต้องสูบลมอีก

บ่นมาได้สักพัก ยังไม่เห็นเลือดต้องตามมา เสือเหนียวจึงจอดรถ รอเลือดต้อง พร้อมสูบลมยางไปเรื่อยๆ เมื่อมากันครบก็ปั่นไปพร้อมหน้ากัน....

ทางขึ้นเขาใหญ่ชันมากมีเนินหลายลูก และอากาศก็เบาบาง สามเสือชอยรอบขาสูงแต่ความเร็วที่ได้ต่ำมากไม่ถึง 5 กมต่อชม. เดินซะยังดีกว่า

"เอ๊ยเอ๊ย ...กูรู้สึกหายใจไม่ค่อยเข้าวะ" เสือเหนียวบอกอาการ

"กูก็เหมือนกัน" เลือดต้องบอก

"ผมด้วยวะพี่" เสือหนึ่งก็เป็น

สามเสือปั่นขึ้นเขามายังไม่ถึง 3 โลเลย เริ่มออกอาการแล้ว เสือเหนียวบ่นนำหน้า และใช้กำลังขาเยอะกว่าเพื่อน ๆ รอบขาชอยได้ไม่มาก เพราะชุดขับเคลื่อนไม่เหมาะะขึ้นเขา เมื่อมาถึงกิโลเมตรที่สาม เสือเหนียวเห็นเนินทางขึ้นอันชัน และคดเคี้ยวอยู่ข้างหน้า จึงหยุดรถและจูง

เลือดต้องตามหลังมา หันมามองหัวเราะเยาะเย้ย

"ฮ่า ฮ่า ฮ่า ไรวะ เซ็นซะแล้ว" เลือดต้องเหย้าหยันเพื่อนด้วยความสะใจพร้อมชะงักหยุดปั่น ลงเซ็นเหมือนกัน เมื่อเห็นทางข้างหน้า

"ตายเต่ ทางแบบนี้ เซ็นดีกว่า" เลือดต้องเปลี่ยนท่าที่กระทันหัน

เสือหนึ่งเมื่อเห็นรุ่นพี่เซ็น จึงลงเซ็นบ้าง

"โห ทางแบบนี้ หัวใจใครไม่แข็งแรง มีโอกาสตายได้เลยนะ" เสือเหนียวบอกหลังจากที่ได้ผ่านสภาวะนั้นมาแล้ว

"ก็ถึงมีข่าว นักปั่นตายบ่อยๆ ึงที่เขาใหญ่" เลือดต้องแจงข้อมูลที่รู้มา

หลังจากที่พักเซ็นกันมาหลายสิบนาทีแล้ว สามเสือเริ่มมีแรงปั่นกันอีกรอบ..

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

"เดี่ยวสุบลมแบบนี้ พวกมึงไปกันก่อนเลยเดี่ยวกูจึดตามไป" เสือเหนียวบอกเพื่อนร่วมทีมจะได้ไม่เสียเวลาพร้อมกินน้ำให้หมดถังเพื่อจะได้เป็นการลดน้ำหนัก

เมื่อสุบลมเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสือเหนียวจึงออกปั่นเดี่ยวตามไปฝนเริ่มลงเม็ด และหนักขึ้นเรื่อยๆ

สองข้างทางแม้จะเป็นเวลาบ่ายสามก็ค่อนข้างน่ากลัว เมฆฝน พัดครึ้มๆ เสียงนก เสียงจิ้งหรีด จักจั่น เรไร เสียงจากธรรมชาติที่ไม่คุ้นเคยทำให้ เสือเหนียวใจแป้ว

"แม่งไม่รอกูเลย กูบอกให้ปั่นช้า" เสือเหนียวสบถในใจ

ขณะกำลังปั่นตามเพื่อนไปนั้น ฝนเริ่มตกหนักมาก ถึงเนินทางลง ต้องกดเบรกเสียไว้ตลอดเวลา เพราะยางเล็กมาก

และแล้วสิ่งที่ไม่คาดคิด คาดฝันก็เกิดขึ้นตรงหน้า...

ซี่ข้างหลังก่อน ขวางอยู่ข้างหน้า เสือเหนียวหันรี หันขวาง ว่าข้างอยู่ตรงไหน ฝนก็ตกหนัก หนาวก็หนาว เพื่อนก็ไม่มี ใจเริ่มสั่น อยากจะร้องให้โลกนี้ช่างไม่ปลอดภัยเลยสำหรับเรา.. เสือเหนียวชะลอรถช้าๆ หันซ้ายหันขวา ดูให้แน่ใจว่า พี่ข้างเจ้าถิ่นอยู่แถวนี้หรือเปล่า เมื่อไม่เห็น ก็รีบปั่นผ่าน ซี่ข้างให้เร็วที่สุด

เสือนเหนียวปั่นมาได้สักพักก็เจอเพื่อนร่วมทีม ที่พักอยู่ในเพิงด้านน้ำตกเหวนรก

เสือด้องกับเสือนหนึ่งหัวเราะอย่างฮา ที่เห็นสภาพ เสือนเหนียวเปียกทั้งตัว

"แม่ง กูอยากจะร้องให้ เจอซี่ข้างนี้กว่าข้างอยู่แถวนี้ เพื่อนก็ไม่มี ฝนก็ตกหนัก หนาวก็หนาว ยางรถก็แบน ต้องสูบลมกลางสายฝน" เสือนเหนียวบ่นไปหลายคำ เมื่อเจอเพื่อนที่ยังไม่หยุดหัวเราะ

"กูก็กลัว ห่าเอ๊ย ถ้าเจอข้างจริงๆ เราจะทำไงวะ"เสือด้องเล่าบ้าง

"มึงมีกันสองคน อย่างน้อยก็อุ่นใจ กูนี่ดี คนเดียวเลย เอ๊ย ไม่รอกูบ้างเลย โคตรกลัวเลย"เสือนเหนียวยังไม่หยุดบ่น

"5555"เสือนหนึ่งหัวเราะไม่หยุด

"ทริปนี้แม่งมันจริงๆวะพี่ เจอหลายรสชาติเลย"เสือนหนึ่งสะใจ ที่ได้เปิดโลกกว้างกับ สองคู่หูจรกแตก

"ฝนซาแล้วเอาไงดีวะ นี่ก็จะห้าโมงและปั่นมาไม่ถึง 10 โลเลย เหลืออีก 20 กว่าๆ"เสือด้องถามความเห็น

"กูว่าโบกรถขึ้นเหอะ บ่นไม่ทันแล้ว" เสือนเหนียวตอบ

"งั้นเดี่ยวผมลองไปถามพี่เจ้าหน้าที่ทางน้ำตกเหวนรกละกันว่าจะขึ้นไปยังไงได้บ้าง"เสือนหนึ่งทำหน้าที่รุ่นน้องที่ดี

"เออไปเหอะกูรอตรงนี้แหละ กูเหนื่อยยังสั่นไม่หายเลย" เสือนเหนียวบอก

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

"ได้เรื่องแล้วพี่ พี่เจ้าหน้าที่เค้าบอกให้พักกับเค้าได้
ขึ้นไปขี่ไปไม่ทันหรอก แล้วไม่รู้จะมีรถให้โบกไหม"
เสื่อหนึ่งรายงานข้อมูลให้ทราบ

"เออ เองนั้นก็ได้อู เริ่มหนาวสั้น เหมือนจะเป็นไข้
และ"เสื่อเหนียวออกอาการสำออย

.....
พี่सानนท์ เจ้าหน้าที่อุทยานเขาใหญ่ ตรงด่าน
น้ำตกเหวนรก ใจดีมาก ๆ นอกจากให้ที่พักพิง
อาศัยแล้ว ยังทำกับข้าวให้กินอีก

พี่सानนท์เล่าว่า ก็มีนักปั่นแบบน้องๆนี่แหละ
ขึ้นมาไม่ทันเหมือนกัน ก็ให้พักที่นี่ พี่ก็ได้อาศัย
คุยเป็นเพื่อนแก้เหงา แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ
คนต่างถิ่น อยู่บ่อยๆ

พี่सानนท์เล่าเรื่องไปพร้อมทำกับข้าวไปเรื่อย ๆ

"บางทีก็เหงานะครับ เพราะไม่ค่อยมีใครเลยที่นี้
นอนกินนอนคนเดียว"พี่सानนท์บอก

"เฮ้ย พี่सानนท์แกเหงาวะ จัดให้แกสักดอกสิ"
เสื่อเหนียวหันไปบอกเสื่อต้อง

"ชายได้ชาย คือยอดชาย พี่सानนท์อาจจะ
เป็นผิวใครก็ไม่รู้แต่วันนี้ อาจได้เป็นเมียผม"เสื่อต้อง
แหง่พี่सानนท์

แล้ว 3 เสื่อหลงป่า กับ เจ้าถิ่นก็หัวเราะ พุดคุย
หยอกล้อกันสนุกสนาน เหมือนคนรู้จักกันมานาน
วันนี้เราได้กินข้าวแบบहुงด้วยพี่น กลิ่นพี่น
ผสมกลิ่นฝนและกลิ่นธรรมชาติหอมสะอาด
โล่งปอดยิ่งนัก นานๆที่ พวกเราถึงได้มีโอกาสได้รับ
ความรู้สึกแบบนี้สักที

กับข้าวมีสามสี่อย่าง ผัดกระหล่ำปลี ต้มยำปลา
กระป๋อง ไข่เจียว กินกัน เอิร์ตอรรอย

และไตร่ถามเรื่องราวชีวิตของกันและกัน

เสื่อเหนียวบอกว่าตัวร้อนจะเป็นไข้ พี่सानนท์
ก็เอายาให้กินแก้แ้วเล็ก ๆ แ้วนึ่ง พอแสบคอ
และร้อนท้อง

เขาใหญ่ไปไม่ถึง...

ตื่นเช้ามาหายใจเลย ยาดีชะงัก....

พี่सानนท์ก็กินยาแก้ไข้เหมือนกัน คงกินไปเยอะเลยร้องเพลงทั้งคืน แถมร้องผิดด้วย...

.....

พี่सानนท์แอบบอกไว้เป็นความรู้ว่า ช้างโดยส่วนมากจะออกมาเข้ามิดกับ เย็นค่ำ ซึ่งจะไม่ค่อยได้มีใครเจอ

หรือก นอกจากจะช่วยจริงๆ ดินะที่พวกเราไม่เป็นหนึ่งในนั้น หลังจากกินข้าวเสร็จ นั่งคุยกันสักพัก ก็ขอตัวไปนอน เพราะเหนื่อยกันมา มากแล้ว พี่सानนท์แถมดูดีใจมาก ที่ได้มีคนมาอยู่เป็นเพื่อนคุยแก้เหงา..

.....

หกโมงเช้าอากาศดีมาก

2 คู่หูจรกแตกตื่นตั้งนานแล้ว เห็น เสือหนึ่งยังไม่ตื่นก็เลยเข้าไปปลุกใน เต็นท์

เมื่อตรวจสอบสภาพรถเต็มลมยาง เรียบร้อย ก็รำลาพี่सानนท์ และไม่ลืมให้สินน้ำใจ ค่าอาหาร ให้พี่เค้า ที่ทำอาหารให้เรากิน

พี่सानนท์ไม่รับ บอกว่า คราวหน้า มาแวะมาอีกนะ ถ้าพี่ยังอยู่ที่นี้ มาแน่นอนครับสำหรับน้ำใจและมิตร ภาพของพี่सानนท์

นี่แหละครับ น้ำใจคนไทยแท้ พวกเราสามเสือซึ่งน้ำใจและขอกกล่าว ขอขอบคุณพี่सानนท์ในหนังสือเล่มนี้อีก ครั้งครับ

.....

.....

ขาลงจากน้ำตกเหวนรก ไม่ถึง 15 นาที ถึงด่านปราจีน แต่เมื่อวานใช้เวลา 2 ชั่วโมงกว่า

ขาลงจากด่านปราจีนเข้าตัวเมือง นครนายกใช้ความเร็วแค่ 25 กม.ต่อชม แม้จะเป็นขาลงเนิน แต่พวกเราก็ ขาล้าพอสมควร จากเมื่อวานนี้

"เฮ้ยหนึ่ง ขาหนีบพี่ถลอกแดงแสบไป

หมดแล้ววะ เปลี่ยนเบาะกันบ้างดิ" เสือเหนียวทวงเบาะ

"เดี๋ยวก่อนพี่สัก 50 โลถึงบ้านค่อย เปลี่ยนก็ได้ เดี่ยวขาหนีบผมถลอก เหมือนพี่ เจ็บก็เจ็บคนเดียวสิ" เสือหนึ่งตอบแนวประหยัดทรัพยากร ความเจ็บ คิดได้ไงวะ

ก่อนถึงบ้านนา สามเสือแวะปั้มเข้า ห้องน้ำ เสือเหนียวให้เสือหนึ่งดู หลักรฐานที่ขาหนีบถลอกเพราะปั่นไม่ ไหวแล้ว เสือหนึ่งจึงเปลี่ยนเบาะให้

"ขอบใจมากนะหนึ่ง รถก็รถกู เบาะ ก็เบาะกู กว่าจะได้เปลี่ยนเบาะ ปากแทบฉีก" เสือเหนียวตัดพ้อแถม ประชดพร้อมจับบ่าเสือรุ่นน้อง

"ไม่เป็นไรพี่ เปลี่ยนกันใช้ พี่จะได้ไม่ เจ็บมาก ผมพอได้อยู่" เสือหนึ่งตอบแบบคนมีน้ำใจ

.....

เส้นทางบ้านนา เสือต้องยางแตก แวะปะยางที่ปั้มน้ำมัน เสือเหนียว จึงได้ที่ สุปลมเพิ่มเป็นครั้งที่ 3

เสือหนึ่งปั่นนำหน้าไม่มองพรรค พวก จึงหลงกันตรงบ้านนาเลยปั่น กลับบ้านไปเลย....

บ่ายสามกว่าๆแล้ว สามเสือถึงบ้าน กันหมด รอบนี้ขึ้นไม่ถึงเขาใหญ่ แต่รอบหน้าจะเตรียมตัวให้พร้อมกว่า นี้...

รอรับผมด้วยนะพี่सानนท์..เพื่อผมไป ไม่รอด....